

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Nagy Otília jogtanácsos által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű, és a DYC KFT (II. r. felperes címe) II. rendű felperesnek, a dr. Csontos Réka ügyvéd (1114 Budapest, Villányi u. 47.) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen hitelezői igény megfizetése iránt indított perében a Balassagyarmati Törvényszék 2015. július 9-én meghozott 22.G.20.419/2015/7. számú ítélete ellen az alperes 9. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán a 2016. május 25-én megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

#### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg felpereseknek együttesen 115.300 forint (száztizenötezer-háromszáz) másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

#### I n d o k o l á s

Az irányadó tényállás szerint az I. r. felperes 2008. március 21-én érkezett kérelme alapján a Nógrád Megyei Bíróság a 2008. június 10-én jogerőre emelkedett Fpk.52/2008/4. számú végzésével állapította meg a M I Kft. fizetéseképtelenségét, és elrendelte a felszámolását, felszámolóként a dr. Hetényi Géza és társa Felszámoló Kft.-t jelölte ki. A felszámolási eljárás megindításának közzétételére a Közlönykiadó 2008. július 10-i online kiadásában került sor. A kft. felszámolásának kezdő időpontjában a társaság vezető tisztségviselője Sz J volt, aki a felszámoló felhívása ellenére sem teljesítette a Cstv. 31. §-ában foglalt kötelezettségeit, iratot a felszámoló részére nem adott át, és nem tett eleget 2006. és 2007. évekre az éves beszámoló letétbehelyezési és közzétételi kötelezettségének sem.

A felszámolás kezdő időpontjától számított 40 napos határidőn belül - köztük az I. r. felperes is - bejelentette hitelezői igényét a felszámolóhoz, a felszámoló azokat összesen 5.293.182 forint összegben vette nyilvántartásba. Az I. r. felperes nyilvántartásba vett hitelezői igénye f) kategóriában 3.083.811 forint bérleti díj tartozás, és 33.194 forint regisztrációs díj, valamint g) kategóriában 235.674 forint késedelmi kamat volt. A NAV Nógrád megyei Adóigazgatósága az általa lefolytatott tevékenység záróellenőrzés eredményeként további 16.594.868 forint összegben jelentett be hitelezői igényt, amit a felszámoló nyilvántartásba vett, valamint a nyilvántartásba vett

hitelezői igényét az ING Pénztárszolgáltató Zrt. 38.872 forint összeggel felemelte, amit a felszámoló ugyancsak nyilvántartásba vett.

A 40 napos határidőn túl, de az 1 éves jogvesztő határidőn belül további két hitelező jelentette be igényét a felszámolóhoz, e hitelezői igényeket a felszámoló összesen 1.345.445 forint összegben vette nyilvántartásba. II. r. felperes jogelődje a M Ü Kft. „v.a.” nyilvántartásba vett hitelezői igénye f) kategóriában 959.256 forint, és 12.482 forint regisztrációs díj, g) kategóriában 288.917 forint volt.

I. r. felperes és a M Ü Kft. „v.a.” mint a M I Kft. „f.a.” adós ellen a Nógrád Megyei Bíróság előtt indult felszámolási eljárásban nyilvántartásba vett hitelezők 2009. augusztus 6-án előterjesztett keresetére a Balassagyarmati Törvényszék 2014. január 22-én kelt 22.G.21.086/2012/56. számú ítéletével a felperesek keresetének helyt adva megállapította, hogy a per alperesei (Sz J és alperes neve) mint a M I Kft. gazdálkodó szervezet vezetői, a M I Kft. felszámolásának kezdő időpontját megelőző három évben a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, és ezáltal a M I Kft. társasági vagyona 23.272.337 forint összeggel csökkent. Az elsőfokú ítélet Sz Jvel szemben 2014. február 21-én jogerőre emelkedett, míg a alperes neve alperes fellebbezése folytán eljárt Fővárosi Ítéltábla a 2015. február 4-én meghozott 16.Gf.40.154/2014/5. számú ítéletével a Balassagyarmati Törvényszék 22.G.21.086/2012/56. számú ítéletének fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta, alperes neve alperest a felperesek fellebbezési perköltségének a megfizetésére kötelezte. A Fővárosi Ítéltábla ezen ítélete az I. r. felperes részére 2015. március 30-án, a II. r. felperes részére pedig kézbesítési vélelem folytán 2015. április 10-én került kézbesítésre.

A felperesek keresete folytán a Balassagyarmati Törvényszék a 2012. október 31-én jogerőre emelkedett 22.G.20.698/2012/3. számú bírósági meghagyással kötelezte Sz Jt (a Cstv. 33/A. § (6) bekezdése alapján), hogy 15 napon belül fizessen meg I. r. felperesnek 3.352.679 forintot, 201.200 forint eljárási illetéket, és 167.600 forint jogtanácsosi munkadíjat, valamint a II. r. felperesnek 1.260.655 forintot, és 75.600 forint eljárási illetéket.

A felperesek a 2015. május 22-én ajánlott küldeményként postára adott és a törvényszékhez 2015. május 27-én érkezett keresetlevelükben az alperes kötelezését kérték a M I Kft. „f.a.” felszámolási eljárásban nyilvántartásba vett, és kielégítetlenül maradt hitelezői igényük, valamint annak a felszámolás kezdő időpontjától a kifizetésig számított törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére a Cstv. 33/A. § (6) bekezdése alapján, kérték továbbá alperes kötelezését a perköltségük megfizetésére.

Előadásuk szerint Sz Jvel szemben a marasztalása iránt korábban indult perben jogerőre emelkedett bírósági meghagyás alapján részükre teljesítés nem történt.

Alperes védekezésében elsődlegesen hatásköri és illetékességi kifogással élve a keresetlevél áttételét kérte a pertárgy értékére is figyelemmel a lakóhelye szerint illetékes járásbírósághoz.

Másodlagosan a per megszüntetését kérte a Pp. 130. § (1) bekezdés h) pontja, és 157. § a) pontja alapján azzal az indokkal, hogy a felperesek a keresetlevelet a Cstv. 33/A. § (6) bekezdésének utolsó mondata szerinti, a jogerős döntés napját követő 60 napos határidőn túl nyújtották be, egyúttal kérte a felperesek kötelezését a perköltségének a megfizetésére is.

A törvényszék ítéletében kötelezte alperest az I. r. felperes javára 3.352.679 forint és ezen összeg 2008. július 10-től 2013. június 30-ig számított, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű, 2013. július 1-től a kifizetés napjáig számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat, és 368.800 forint perköltség, valamint a II. r. felperesnek

1.260.655 forint, és ezen összeg 2008. július 10-től 2013. június 30-ig számított, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű, 2013. július 1-től a kifizetés napjáig számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat, továbbá 138.700 forint perköltség megfizetésére.

A határozata indokolásában a törvényszék idézte a Cstv. 33/A. § (6) bekezdésében foglaltakat, és rögzítette, hogy e jogszabályi rendelkezés szerint a jelen peres eljárás lefolytatására a Pp. 23. § (1) bekezdésének o) pontja, és a Cstv. 6. § (1) bekezdésében írtak alapján a M I Kft. felszámolása iránt indított eljárás kezdeményezésekor bejegyzett salgótarjáni székhelyére figyelemmel a kft. felszámolása ügyében is eljáró Balassagyarmati Törvényszék rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel. Mindezekre figyelemmel az alperes hatásköri és illetékességi kifogását nem találta alaposnak, megállapította, hogy az ügy áttételére ezért nem volt lehetőség. Kifejtette, hogy a Cstv. 33/A. § (6) bekezdésének első mondata a 2013. évi CCLII. törvény 91. § (17) bekezdésének g) pontjával történt módosítását megelőzően a 60 napos perindítási határidő kezdő időpontját a felszámolási eljárás jogerős lezárásának időpontjában határozta meg. E jogszabályi rendelkezéssel, illetőleg a Cstv. korábban hatályban volt 63. § (3) bekezdésének rendelkezésével kapcsolatosan kialakult bírói gyakorlat szerint a felszámolási eljárás jogerős lezárásán azt az időpontot kell érteni, amikor az adós társaság felszámolásának megszüntetéséről szóló végzésről valamennyi érintett hitelező tudomást szerezhet, tehát amikor az erről szóló jogerős bírósági határozat a Cégléletről kerül ki. Ez volt az oka a jogszabályi rendelkezés módosításának is, ehhez képest a törvényszék megítélése szerint nem kerülhet hátrányos helyzetbe az a hitelező, akire a Cstv. 33/A. § (6) bekezdésének utolsó mondata szerinti perindítási határidő vonatkozik, mert a felszámolási eljárás jogerős lezárásáig az (1) bekezdés szerinti perben még nem született jogerős döntés. A jogerős döntésről hitelt érdemlő információt ugyanis a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti perben részt vevő fél csak a jogerősítő végzés - fellebbezés esetén a másodfokú ítélet részére történő kézbesítésével - szerezhet. A Cstv. 33/A. § (6) bekezdése szerinti kereset tényállási elemét kell képeznie a jogerős határozatnak, a jogerős időpontjának. Erről pedig a fél csak akkor szerezhet tudomást, ha az első fokon jogerőre emelkedett ítélet jogerőre emelkedését megállapító végzést, vagy fellebbezés esetén a másodfokú határozatot, melyeket a Pp. 219. § (1) bekezdésének a) és d) pontja alapján a felekkel kézbesítés útján kell közölni, kézhez kapja. Adott esetben előfordulhat, hogy a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti perben meghozott elsőfokú ítélet elleni fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság határozat hozatalának napja, és annak az elsőfokú bíróság által a fél részére történő kézbesítésének napja között a másodfokú határozat írásba foglalására, az elsőfokú bíróságnak történő megküldésére, és az elsőfokú bíróság által a fél részére történő kiadására biztosított törvényi határidő, valamint a postai kézbesítés esetleges nehézségei miatt a jogerős bírósági döntés (a másodfokú határozat meghozatala) napja és annak a fél részére történő kézbesítésének a napja között - mely egyben az arról való hiteles tudomásszerzésének a napja is - eltelik a 60 napos perindítási határidő, vagy abból már csak néhány nap marad, amely nem elegendő a keresetlevél előkészítésére és benyújtására. Utalt arra is, hogy a Pp. 217. § (6) bekezdése ugyan nem vonatkozik a perindítási határidőre, azonban ugyanezen okból - miszerint önhibán kívüli hitelt érdemlő tudomásszerzés hiányában a jogerős határozat teljesítése nem várható el -, a teljesítés határidejének kezdő időpontját a határozat közlését követő napban határozza meg. Mivel a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése alapján indított perben meghozott másodfokú határozat felperesek részére történt kézbesítése, és a keresetlevélnek a törvényszékre érkezése között nem telt el a 60 napos perindítási határidő, a törvényszék a fent írtakra figyelemmel úgy ítélte meg, hogy a felperesek keresetlevele nem késett el, ezért a per megszüntetésének nincs helye. Mindezek alapján a törvényszék a kereseti kérelmet érdemben bírálta el. Rögzítette, hogy a felpereseken kívül a M I Kft. „f.a.” nyilvántartásba vett más hitelezői nem indítottak pert az alperes, illetőleg Sz J ellen a felszámolási eljárás során kielégítetlenül maradt hitelezői igényeik megfizetése iránt. A felszámolási

eljárás adataiból, a jogerős záróvégzés indokolásából megállapította, hogy az I. r. felperes 3.352.679 forint összegű, és a II. r. felperes 1.260.655 forint összegű nyilvántartásba vett hitelezői igénye teljes egészében kielégítetlenül maradt. Az alperes felelősségének megállapítása a 22.G.21.086/2012/56. számú jogerős ítélettel megtörtént. Mindezek alapján a törvényszék alperest a felpereseknek a M I Kft.-vel szemben fennállt, a felszámolási eljárás során nyilvántartásba vett és kielégítetlenül maradt hitelezői követelése megfizetésére kötelezte, mely kötelezettség az alperest a 22.G.20.698/2012/3. számú jogerős bírósági meghagyással kötelezett Sz Jvel egyetemlegesen terheli a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésének utolsó mondata alapján. A felperesek felszámoló által g) kategóriában nyilvántartásba vett követelése a felszámolás kezdő időpontjáig lejárt késedelmi kamat volt, ezért a törvényszék úgy ítélte meg, hogy a felszámolás kezdő időpontjától a felperesek késedelmi kamatra is jogosultak. Erre figyelemmel az alperes késedelmi kamat fizetési kötelezettsége, annak kezdő időpontja és mértéke, és a felek 2014. március 15. előtt keletkezett jogviszonyára alkalmazandó (régí Ptk.) 301. § (1) és (2) bekezdésén alapul. Alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperesek perköltségének megfizetésére is, amely az alperessel szembeni követelések összegére, mint pertárgyértékre figyelemmel az I. r. felperes által 201.200 forint, a II. r. felperes által 75.700 forint összegben lerótt eljárási illetéket, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja alapján az I. r. felperes vonatkozásában 167.600 forint, II. r. felperes vonatkozásában pedig 63.000 forint jogtanácsosi munkadíjat foglal magában.

Az ítélet ellen az alperes jelentett be fellebbezést, melyben - tartalma szerint - az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperesek keresetének elutasítását, és a felperesek első-és másodfokú perköltségben való marasztalását, valamint részére illetékfeljegyzési jog engedélyezését kérte.

Álláspontja szerint az első fokon eljáró törvényszék ítélete jogszabálysértő, mivel a Cstv. 33/A. § (6) bekezdésének utolsó mondata szerint a perindítási határidő a jogerős döntés napját követő 60 nap, amely 60 napot a felperes elmulasztotta. 2015. április 6. napjáig indíthatta volna meg a jelen pert, ehhez képest a keresetlevél 2015. május 22-én kelt, a bíróságra 2015. május 27-én érkezett. A jogszabály nem a jogerős döntés kézbesítését vagy közlését tartalmazza, hanem a döntés napját, ezért álláspontja szerint a Pp. 130. § (1) bekezdés h) pontja, és a Pp. 157. § a) pontja alapján a pert meg kell szüntetni, és felpereseket az alperes perköltségében kellett volna marasztalni a törvényszéknek. Úgy vélte, pusztán azért mert a hitelező „hátrányos helyzetbe kerülne” a jogszabály szó szerinti értelmezésével a törvényszék nem térhetett volna el a jogszabály által egyértelműen előírtaktól, azaz nem vehette volna figyelembe a nyilvánvalóan elkésztett keresetlevelet. Hangsúlyozta, hogy a másodfokú ítélet kihirdetésén a felperesek jogi képviselője jelen volt, így a marasztalás jogalapját megalapozó döntésről a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.154/2014/5. számú ítéletének kihirdetésekor tudomást szerezhetett. Ezért lehetősége lett volna előkészítenie a jelen per keresetlevelét, mivel felperesek minden információnak a birtokában voltak a saját keresetük, illetve a Balassagyarmati Törvényszék 22.G.21.086/2012/56. számú elsőfokú, és a kihirdetett 16.Gf.40.154/2014/5. számú másodfokú ítélet alapján. A kézbesítés esetleges lassúsága, vagy nehézségei nem adnak alapot arra, hogy a jogszabály által egyértelműen meghatározott, és a felperesek által a jelen perben a keresetindításra elmulasztott határidőt az eljáró törvényszék megtartottnak tekintse.

Felperesek fellebbezési ellenkérelmükben a fellebbezés elutasítását - helyesen: az elsőfokú ítélet helybenhagyását -, valamint az alperes másodfokú perköltségük megfizetésére kötelezését kérték.

Ellenkérelmükben idézték a Balassagyarmati Törvényszék 22.G.21.086/2012/56. számú ítéletében, valamint a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.154/2014/5. számú és a jelen per elsőfokú határozatában foglaltakat, majd az alperes fellebbezésében hivatkozottakkal összefüggésben rögzítették, hogy a felperesi keresetindítás elkészttségére alperes már az elsőfokú eljárásban is hivatkozott, mely kifogását a Balassagyarmati Törvényszék elutasította. Felperesek a Balassagyarmati Törvényszék

ítéletének indokolásában kifejtett álláspontot osztva, a Pp. 228. § (1) bekezdésére utalva azt hangsúlyozták, hogy a határozat amely fellebbezéssel nem támadható meg, a kihirdetésével emelkedik jogerőre; azok a határidők azonban, amelyeket a határozat jogerőre emelkedésétől kell számolni, a határozatnak a fellebbezés közlésétől kezdődnek. A felperes 2015. március 30-án vette át a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletét, 2015. május 27-én terjesztette elő jelen perben a keresetét, tehát a 60 napos jogvesztő keresetindítási határidőt nem mulasztotta el. Kérték az alperes jogtanácsosi munkadíj megfizetésére kötelezését is.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

A törvényszék az irányadó tényállást helyesen állapította meg, és a megállapított tényállásból levont jogkövetkeztetésével az érdemi döntést érintően az ítéltábla egyetért, annak indokolását azonban az alábbiak szerint pontosítja, és a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiak szerint egészíti ki.

A hitelezői kérelem bírósághoz érkezésének időpontjára tekintettel a jelen perben még a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló többször módosított 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 2008. március 21-én hatályban volt rendelkezéseit kell alkalmazni. A Cstv. ezen időpontban hatályos 63. § (3) és (4) bekezdése a társaság volt vezetőivel szemben a Cstv. 33/A. § szerinti perben jogerősen megállapított felelősségen alapuló igényérvényesítésre kétféle időpontot határozott meg, attól függően, hogy a felszámolási eljárás jogerős lezárásáig a 33/A. § szerinti perben született-e jogerős bírósági döntés. Jelen ügyben a Cstv. 63. § (3) bekezdés szerinti jogvesztő határidő számítására a Cstv. 63. § (4) bekezdése az irányadó, mivel a Nógrád Megyei Bíróság a 2011. október 7-én jogerőre emelkedett Fpk.52/2008/22. számú záróvégzéssel rendelte el a M I Kft. „f.a.” egyszerűsített felszámolással történő megszüntetését, mely időpontig azonban a felperesek által az alperesek ellen a felelősségük megállapítása iránti, a Balassagyarmati Törvényszéken indított per jogerős döntésének a meghozatalára még nem került sor. Az elsőfokú ítélet Sz Jvel szemben fellebbezés hiányában 2014. február 21-én emelkedett jogerőre, míg a alperes neve fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban a Fővárosi Ítéltábla a 2015. február 4-én kelt 16.Gf.40.154/2014/5. számú ítéletével a Balassagyarmati Törvényszék 22.G.21.086/2012/56. számú ítéletének fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta, alperes neve alperest a felperesek fellebbezési perkölségének a megfizetésére kötelezte. A Fővárosi Ítéltábla ítélete 2015. március 18-án érkezett meg a Balassagyarmati Törvényszékhez, annak I. r. felperes részére történő kézbesítésére 2015. március 30-án, II. r. felperes részére pedig kézbesítési vélelem eredményeként 2015. április 10-én került sor.

A fellebbezésben foglaltak alapján az ítéltáblának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy helyes-e az elsőfokú bíróságnak a felperesek alperes marasztalására irányuló keresete előterjesztésére megállapított törvényi határidő kezdő időpontjának a számítása tekintetében elfoglalt jogi álláspontja, és ehhez viszonyítottan felperes a jogvesztő határidőn belül terjesztette-e elő a keresetét.

A Cstv. jelen ügyben alkalmazandó 63. § (4) bekezdése szerint ez esetben a (3) bekezdésében meghatározott jogvesztő határidő kezdő napja a 33/A. § szerinti jogerős bírósági döntés napját követő nap. Az alperes fellebbezési hivatkozásával szemben az ítéltábla az elsőfokú bíróság jogértelmezésével értett egyet azonban abban, hogy a Cstv. 63. § (4) bekezdésében foglalt, a 33/A. §-a szerinti jogerős bírósági döntés napján a hitelezőknek a Cstv. 33/A. §-a szerinti vezetői felelősségét megállapító másodfokú jogerős ítéletről való tudomásszerzése napját kell tekinteni, amely jelen esetben azzal az időponttal azonos, amikor felperesek a jogerős döntésről hitelt érdemlő

tudomást szereztek.

A Cstv. 33/A. §-nak a 2006. évi VI. törvény 14. §-ával 2006. július 1-től történő beiktatásával a jogalkotó a gazdálkodó szervezet vezetőinek a hitelezőkkel szembeni magánvagyonukra is kiterjedő, alapvetően polgári jogi kártérítési önálló felelősségét teremtette meg arra az esetre, ha a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el. A vezető tisztségviselőkkel szembeni igény érvényesítésére a Cstv. speciális, két lépcsős eljárást szabályoz, e szerint külön pert kell indítani a felelősség megállapítására, illetve önálló perben van lehetőség, a hitelezőknek a ki nem elégített követelésük erejéig, a vezető tisztségviselő marasztalására. A felelősség megállapítása iránt indított perben a bíróság megállapítja azt az összeget is, amelynek későbbi teljesítésére a vezető kötelezhető. A megállapítási perben feltárássra kerül a felelősség megállapításához szükséges tényállás, e perben történik meg a jogalap és az összecszerűség tekintetében szükséges bizonyítási eljárás lefolytatása is. A marasztalási per megindítására a felszámolás jogerős lezárását követően kerülhet sor, akkor amikor megállapításra kerül a vezető felelőssége a hitelezőkkel szemben. E felelősség csak és kizárólag az adós vagyonából ki nem elégített olyan követelések tekintetében áll fenn, amelyek kielégíthetők lettek volna, ha a vezető a rá irányadó jogszabályi előírásokat betartja. E perben a helytállási kötelezettség hitelezők közötti arányos megosztására, és az egyes hitelezőket megillető összeg meghatározására kerül sor.

Mindebből következik, hogy a Cstv. 33/A. § alapján indított per és a Cstv. 63. § (3) bekezdése szerint kezdeményezhető per valójában egy igényérvényesítési folyamat részei, melyeknek önálló perként való szétválasztására - ahogy ezt a módosító törvény indokolása taglalja - részben célszerűségi, részben pedig jogpolitikai megfontolások alapján került sor. A Cstv. 63. § (3) bekezdése szerinti kereset előterjesztésére jogosult hitelezők számára a vezető tisztségviselővel szembeni kártérítési igény érvényesítésére csak a Cstv. 33/A. §-a alapján indult perben hozott, a vezető felelősségét megállapító ítélet jogerőre emelkedésével van lehetőség. A Cstv. 63. § (4) bekezdésében foglalt jogerős bírósági döntés napján azt az időpontot kell érteni, amikor a vezető felelősségét megállapító jogerős ítéletről valamennyi érintett hitelező hitelt érdemlően tudomást szerezhet. A határozatról való tudomásszerzésnek - ahogy erre az elsőfokú bíróság is helyesen mutatott rá - a határozat Pp. 219. § (1) bekezdése szerinti kézbesítése tekinthető. Ezért nincs jelentősége annak az alperes fellebbezésében foglalt hivatkozásnak sem, hogy a felperesek jogi képviselője a másodfokú ítélet kihirdetésén jelen volt, így a marasztalás jogalapját megalapozó döntésről a Fővárosi Ítéltábla a 16.Gf.40.154/2014/5. számú ítéletének a kihirdetésekor tudomást szerezhetett, melynek alapján „elkezdhette volna előkészíteni a jelen per keresetlevelét”. A Cstv. 63. § (3) bekezdésében írt perindítási határidő (4) bekezdése szerinti kezdő időpontjának megállapítása szempontjából csak annak van jelentősége, hogy a megállapítási pert kezdeményező hitelezők a jogerős döntésről a Pp. 228. §-ának rendelkezése értelmében a jogerős határozatnak a velük történt szabályszerű közlésével, vagyis annak kézbesítésével szereztek tudomást.

A kifejtettek alapján a fellebbezésben felhozottak nem szolgáltak alapul az eljárás megszüntetésére, figyelemmel arra is, hogy a fenti jogszabályhelyben szabályozott elévülési jellegű határidő elmulasztása esetén a bíróságnak a keresetet érdemben kell elutasítania, a per megszüntetésére nincs jogi lehetősége.

A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, annak helytálló indokaira figyelemmel hagyta helyben.

Mivel az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a

másodfokú eljárással felmerült költségeit maga viseli, megfizetni tartozik továbbá a felperesek jogi képviselőjével felmerült költségét, mely jogtanácsosi munkadíjnak a mértékét az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései alapján, hivatalból, mérlegeléssel az elsőfokú bíróság által is megállapított összeg figyelembevételével, a kifejtett jogi képviselői tevékenységgel arányban állóan állapította meg.

Budapest, 2016. május 25.

. Hunyady Mariann s.k.  
a tanács elnöke

. Katinszky Márta Cecília s.k.  
előadó bíró

. Czifra Veronika s.k.  
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző